

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Věry Sýkorové a soudkyň JUDr. Ivany Hesové a JUDr. Aleny Bílkové ve věci žalobkyně: **Unie tělovýchovných organizací Policie České republiky**, se sídlem Praha 7, Za Císařským mlýnem 1063, IČ 48548596, zastoupena Mgr. Milošem Vlasákem, advokátem, se sídlem Praha 2, Slavíkova 1568/23, proti žalované: **Česká pojišťovna a.s.**, se sídlem Praha 1, Spálená 75/16, IČ 45272956, o **zaplacení částky 184.103,- Kč s příslušenstvím**, k odvolání žalované proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 04.11.2010, č.j. 27 C 196/2010-86, ve znění doplňujícího usnesení téhož soudu ze dne 08.12.2010, č.j. 27 C 196/2010-97,

t a k t o :

- I. Rozsudek soudu I. stupně se **mění** tak, že se **zamítá** žaloba s návrhem na zaplacení částky 184.103,- Kč s příslušenstvím.
- II. Žalobkyně je povinna zaplatit žalované na náhradě nákladů řízení před soudy obou stupňů částku 7.370,- Kč, do tří dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění

Napadeným rozsudkem soud I. stupně uložil žalované, aby zaplatila žalobkyni částku 184.103,- Kč se zákonným úrokem z prodlení od 15.06.2009 do zaplacení a náklady řízení ve výši 55.490,- Kč. Žalovanou také zavázal povinností nahradit náklady státu za znalečné ve výši 6.300,- Kč. Rozhodl tak o žalobě, kterou se žalobkyně domáhala vyplacení pojistného plnění z titulu pojistné smlouvy uzavřené se žalovanou v září 2007

formou obchodu na dálku, jejímž předmětem bylo havarijní pojištění vozidla Škoda xxx, registrační značky xxx, xxx, pojistná částka činila 500.000,- Kč (spoluúčást 5%, nejméně 5.000,- Kč). Dne 04.04.2009 došlo k dopravní nehodě, při které vznikla na předmětném vozidle škoda ve výši 193.793,- Kč. Žalobkyně oznámila žalované pojistnou událost dne 06.04.2009, avšak žalovaná odmítla plnit z důvodu, že řidič vozidla J. H. řídil vozidlo pod vlivem alkoholu, což je v rozporu s všeobecnými pojistnými podmínkami.

Soud I. stupně po provedeném dokazování vycházel ze skutkového stavu, že dne 12.09.2009 uzavřela žalovaná jako pojistitel se žalobkyní jako pojistníkem pojistnou smlouvu č. 92190562-11 o havarijním pojištění vozidla tov. zn. Škoda xxx, registrační značky xxx, smluvní vztah se řídil Všeobecnými pojistnými podmínkami pro pojištění vozidel a dopravovaných věcí VPPH 2005 (dále jen VPPH 2005) a Doplňkovými pojistnými podmínkami pro pojištění vozidel DPPA 2005 (dále jen DPPA 2005). Dne 04.04.2009 došlo k dopravní nehodě, kterou zavinil řidič vozidla J. H. a při které bylo poškozeno pojištěné vozidlo, škodní událost žalobkyně ohlásila dne 06.04.2009 žalované. K dopravní nehodě tak, že řidič J. H. se dostatečně nevěnoval řízení (usnul), vyjel mimo komunikaci a narazil levou stranou svého vozu do středových betonových svodidel. Následně se na výzvu policie podrobil dobrovolně dechové zkoušce a přístroj naměřil hodnotu 0,17 promile alkoholu v jeho dechu; opakovaně po uplynutí čtyřiceti minut naměřil hodnotu 0,07 promile alkoholu v dechu řidiče. J. H. s oběma výsledky souhlasil a nežádal lékařské vyšetření s následným odběrem vzorku krve nebo moči na zjištění alkoholu. Řidič nebyl ve správním řízení shledán vinným přestupkem proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle § 22 odst. 1 písm. b) zákona o přestupcích. Oprava předmětného vozidla po nehodě byla vyfakturována dne 27.04.2009 částkou 193.793,- Kč. Z výpovědi svědka J. H., o jehož věrohodnosti nepochyboval, soud I. stupně zjistil, že den před dopravní nehodou pracoval se sousedem zedníkem a bratrem na chalupě v xxx a vypil mezi 19. a 21. hodinou jedno až tři piva Gambrinus 10°, následujícího rána vezl svého syna na fotbalový zápas B mužstva staršího dorostu xxx xxx a mezi 11.00 až 11.15 hodin se občerstvil klobásou a nealkoholickým lahvoým pivem Radegast Birel. Domů se vrátil kolem 12.00 hodin, trochu si odpočinul a nastoupil jízdu vozidlem do xxx, cestou se zastavil v OBI ve xxx ve stavebninách. Při řízení vozidla pak nejspíše usnul, došlo k nárazu, kdy přešel při jízdě do levého pruhu a narazil do středových svodidel. Zastavil u pravé krajnice po 200m od nárazu. Pozitivní výsledek dechové zkoušky si vysvětloval tím, že pil před jízdou nealkoholické pivo. Po výslechu u dálniční policie se nemohl dobře přesvědčit, co podepisuje, neboť nechal brýle na čtení v autě. Dechová zkouška vykazovala nízkou výši přítomnosti alkoholu v dechu řidiče, proto nebyla provedena krevní zkouška. Po doplnění dokazování výsledky dalších svědků a obsahem listin, zejména znaleckého posudku Českého metrologického institutu, spisu PČR, Krajského ředitelství policie Středočeského kraje, týkajícího se předmětné dopravní nehody, pak soud I. stupně vycházel ze zjištění, že měřidlo Dräger Alcotest 7410 bylo v době provedených měření řádně ověřeno ve smyslu § 9 a souvisejících zákona o metrologii a měření vyhodnoceno s výsledkem, že naměřená hodnota neprokazuje použití alkoholu, tedy dovodil, že postup policie v tomto případě byl standardní. Konstatoval, že v souladu se závaznou metodikou Ministerstva dopravy ČR se při zpracování naměřené hodnoty 0,17 promile postupuje tak, že se jednak od naměřené hodnoty odečte hodnota rovnající se největší dovolené chybě měřidla, tj. v této oblasti měření 0,04 promile, jednak se zohlední hladina 0,20 promile, resp. 0,20g/kg (jedná se o arbitrárně stanovenou hranici pro hodnocení positivity požití alkoholu, a to při zkoušce krve). Lidský organizmus může mít v řadě případů přirozenou úroveň obsahu alkoholu (tato věc je však zcela individuální), která nesignalizuje ani jeho požití, ani sníženou způsobilost k činnostem (např. řízení

motorového vozidla). Tato hodnota, za níž je obecně uplatňováno 0,20 g/kg (promile), je brána v úvahu i při vyhodnocování stanoveného obsahu alkoholu v krvi. Po právní stránce pak soud I. stupně věc posoudil tak, že mezi účastníky vznikl vztah ze smluvního pojištění, který je majetkovým závazkovým právním vztahem upraveným zák. č. 37/2004 Sb., o pojistné smlouvě. Uvedl, že vzal na zřetel obecnou výlukou z pojištění, uvedenou v čl. 6 odst. 1 písm. l) VPPH 2005, tj. že není pojistnou událostí ta, která nastala bez ohledu na spolupůsobící příčinu, v důsledku řízení vozidla osobou pod vlivem alkoholu, drog nebo jiných omamných a návykových látek, pokud příslušné předpisy o bezpečnosti a plynulosti provozu řízení pod vlivem těchto látek zakazují nebo řízení pod vlivem těchto látek v rozsahu větším, než příslušné předpisy o bezpečnosti a plynulosti provozu povolují. Takovým předpisem byl zák. č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen zákon o silničním provozu), konkrétně jeho ust. § 5 odst. 2 písm. b), podle něhož řidič nesmí řídit vozidlo bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo užití návykové látky nebo v takové době po požití alkoholického nápoje nebo užití návykové látky, kdy by mohl být ještě pod jejich vlivem. Dovedl také, že pro případ výluky pojistné podmínky nevyžadují, aby pojištěný, resp. řidič vozidla musel být uznán vinným z přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle ust. § 22 odst. 1 písm. b) zák. č. 200/1990 Sb., o přestupcích, v platném znění; postačí, že řídil vozidlo bezprostředně po požití alkoholických nápojů nebo v takové době po požití alkoholického nápoje, kdy by mohl být ještě pod jeho vlivem. Navíc příslušné právní předpisy o bezpečnosti a plynulosti provozu, na které odkazují pojistné podmínky, povolují množství alkoholu nebo jiných návykových látek u řidiče v maximální míře 0,00 promile. Přítomnost jakéhokoliv vyššího množství těchto látek u řidiče, přesahující právními předpisy povolený limit (tj. nad 0,00 promile) zakládá bez dalšího obecnou výlukou z pojištění podle výše citovaného ustanovení pojistných podmínek. S odkazem na judikaturu Nejvyššího soudu ČR a ust. § 22 odst. 1 písm. b) zák. č. 200/1990 Sb., o přestupcích, v platném znění, soud I. stupně dovedl, že řidič musí být pod vlivem alkoholu, neboli musí být alkoholem relevantně ovlivněn, vodítkem může být zák. č. 361/2000 Sb., kde se v přehledu jednání spočívajících v porušení vybraných povinností stanovených předpisy o provozu na pozemních komunikacích a přehledu počtu bodů za tato jednání (tvořící přílohu tohoto zákona) je upraveno, že řidič je ještě pod vlivem, je-li zjištěný obsah alkoholu v těle řidiče vyšší než 0,3 promile nebo řídí vozidlo bezprostředně po užití jiné návykové látky nebo v takové době po užití jiné návykové látky, po kterou je řidič ještě pod jejím vlivem. Jakákoli naměřená hodnota vyšší než nula nasvědčuje výskytu určitého množství alkoholu v organismu a z tohoto pohledu je tedy třeba každý takový výsledek dechové zkoušky považovat za pozitivní, přičemž i minimální hodnota alkoholu v dechu řidiče naměřená při dechové zkoušce vznáší pochybnost o tom, zda-li tento řidič před řízením motorového vozidla nepožil alkoholický nápoj a nebyl při řízení vozidla pod jeho vlivem. Soud I. stupně zdůraznil, že v ČR platila a platí zásada tzv. nulové tolerance alkoholu při řízení motorových vozidel. Uzavřel, že v daném případě řidič J. H. před jízdou požil nealkoholické pivo, tj. i se zřetelem k naměřeným hodnotám v rámci dechové zkoušky, neřídil pod vlivem alkoholu, řidič pil v odstavu minimálně dvou hodin před jízdou nealkoholické pivo a vozidlo řídil v takové době po jeho požití, že bylo vyloučeno, aby byl pod vlivem alkoholu. Žalobě proto zcela vyhověl a o nákladech řízení rozhodl soud I. stupně podle ust. § 142 odst. 1 o.s.ř.

Proti tomuto rozsudku podala žalovaná odvolání, ve kterém nesouhlasila se závěrem soudu I. stupně, že nebyl dán důvod výluky z pojištění. Poukazovala na to, že ohledně právními předpisy povolené hladiny alkoholu v těle řidiče, vyjádřené v hodnotě promile, je v příloze

zákona o silničním provozu (na který odkazují pojistné podmínky) uveden „Přehled jednání spočívajících v porušení vybraných povinností stanovených předpisy o provozu na pozemních komunikacích“, z něhož je nepochybné, že dolní hranice nepovolené míry alkoholu v těle řidiče je jakákoliv míra, která je vyšší než 0,0 promile; za protiprávní jednání při přítomnosti alkoholu v těle v míře, která je menší nebo rovná 0,03 je řidič trestán třemi trestnými body. Žalovaná neakceptovala závěry soudu I. stupně s tím, že soudce je ve smyslu čl. 95 odst. 1 ústavního zákona č. 1/1993 Sb. při rozhodování vázán zákonem a mezinárodní smlouvou, proto dojde-li k závěru, že zákon, jehož má být při řešení věci použito, je v rozporu s ústavním pořádkem, předloží věc Ústavnímu soudu, což v daném případě se nestalo. Vyjádřila názor, že pro případ výluky pojistné podmínky ani nevyžadují, aby pojištěný, resp. řidič vozidla byl uznán vinným z přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle § 22 odst. 1 písm. b) zák. č. 200/1990 Sb., zcela postačí, že řídil vozidlo bezprostředně po požití alkoholických nápojů nebo také v době po požití alkoholického nápoje, kdy by mohl být ještě pod jeho vlivem. Zdůraznila zásadní argument, že pojistně právní vztah mezi účastníky řízení jako soukromoprávními subjekty je založen na principu smluvní volnosti, tedy je ponecháno zásadně na uvážení a rozhodnutí samotných subjektů, zda vůbec a s kým pojistnou smlouvu uzavřou a jaký bude její obsah. Smluvní vůle žalované při sjednání uvedené výluky jednoznačně směřovala k tomu, aby byly vyloučeny z pojištění veškeré škodní události, které vznikly v důsledku resp. v souvislosti se závadovým, společensky nežádoucím, protiprávním jednáním, spočívajícím v přítomnosti alkoholu v těle řidiče v množství, které převyšuje příslušnými platnými právními předpisy povolený limit. Kromě toho byla smluvní vůle žalované motivována i účelem prevence, tedy snahou o předcházení vzniku škod na zdraví a na majetku, když škody takto vzniklé nebudou ze soukromého pojištění kryty. Žalovaná měla tudíž zato, že soud I. stupně pochybil, jestliže se v řízení soustřeďoval výlučně na otázku míry ovlivnění řidiče pojištěného vozidla alkoholem, aniž by věc posuzoval ve vztahu ke smluvnímu ujednání (smluvní vůli) účastníků pojistně právního vztahu, vyjádřenému v pojistných podmínkách. Tyto sjednané pojistné podmínky zcela jasně deklarují, že přípustné množství alkoholu u řidiče pojištěného vozidla nesmí přesahovat limit stanovený platnými právními předpisy o plynulosti a bezpečnosti provozu. Ztotožnila se s právním názorem Nejvyššího správního soudu, vyjádřeným v rozsudku sp.zn. 5 As 24/2009-65, že jakákoliv naměřená hodnota vyšší než nula nasvědčuje výskytu určitého množství alkoholu v organizmu; z tohoto pohledu je třeba každý výsledek dechové zkoušky považovat za pozitivní. Odvolatelka také zdůraznila, že u řidiče H. byla dechovou zkouškou zjištěna hodnota alkoholu v dechu v míře 0,17 promile (opakované po čtyřiceti minutách zůstával výsledek dechové zkoušky pozitivní), řidič souhlasil s pozitivními hodnotami alkoholu a nežádal lékařské vyšetření s následným odběrem vzorku krve na moči na zjištění alkoholu (ač nebyl zraněn a nic mu v tom nebránilo) a provedení dechové zkoušky bez výhrad podepsal; výsledky dechové zkoušky začal zpochybňovat až později účelově v souvislosti se správním, resp. občanskoprávním řízením. Žalovaná má tudíž zato, že řidič se tak vzdal hodnověrného důkazu, které by vyvrátilo pozitivní výsledek dechové zkoušky relativním způsobem, tj. žalobkyně se tak ocitla v důkazní nouzi. Žalovaná rovněž nesouhlasila s hodnocením důkazu výsledkem svědka H. před soudem I. stupně, který označil jeho výpověď za zcela věrohodnou, ačkoli je zřejmé, že jeho výpověď před policejním orgánem při šetření nehody vykazovala značným rozdílem. Má tudíž zato, že nebylo spolehlivě prokázáno, že by hodnota hladiny alkoholu řidiče H. činila 0,00 promile, tedy že by alkohol nebyl vůbec přítomen. Navrhla, aby odvolací soud změnou napadeného rozsudku žalobu zamítl.

Žalobkyně navrhla, aby napadený rozsudek byl jako správný potvrzen, zdůraznila, že podle znaleckého posudku nebyly při dechové zkoušce dodrženy správné postupy, zejména nebyl dodržen časový postup.

Odvolací soud přezkoumal rozsudek soudu I. stupně včetně předcházejícího řízení (§ 212, § 212a odst. 1, 5, § 214 odst. 1 o.s.ř.) a po zopakování dokazování (§ 213 odst. 2 o.s.ř.) dospěl k závěru, že odvolání je důvodné.

Z úředního záznamu Policie České republiky, dálničního oddělení Poříčany ze dne 04.04.2009, o podání vysvětlení, odvolací soud zjistil, že řidič vozidla zn. Xxx registrační značky xxx, J. H., vypověděl, že uvedeného dne jel po dálnici xxx z xxx do obce xxx, během jízdy bylo jasno, slunečno, hustota provozu nízká, cítil se unaven, proto si dojel udělat přestávku na XXX XXX, kolem 22 km začal usínat a následně se probudil nárazem do betonového středového svodidla v přímém směru jízdy. Policii nevolal, protože nebyl zraněn a nedošlo ke střetu s jiným vozidlem, škodu na vozidle odhadl do 100.000,- Kč. Po dvaceti minutách přijeli policisté a na jejich výzvu se dobrovolně podrobil dechové zkoušce přístrojem Dräger. Naměřeno bylo 0,17 promile alkoholu v dechu, což si vysvětloval tím, že se jednalo o zbytkový alkohol, protože večer před jízdou pil pivo a víno, přesné množství nevěděl. Dopoledne před nehodou jel na fotbalový zápas, po kterém vypil asi čtyři nebo pět nízkoalkoholických piv Radegast. Kolem 15. hodiny jel domů a přestal požívat nízkoalkoholické pivo, k obědu snědl grilovanou klobásu s chlebem. Na dálničním oddělení Poříčany pak byla provedena opakovaná dechová zkouška a naměřeno 0,07 promile alkoholu v dechu. S naměřenými výsledky souhlasil a nežádal lékařské vyšetření s následným odběrem vzorku krve nebo moči. Pár dní se necítí zcela zdrav, je unaven, zřejmě se jedná o virózu, k jejíž léčbě užívá Modafen, vitamíny a jitrocelový sirup; jiné léky nebere.

Svěděk J. H. před odvolacím soudem k uvedenému záznamu vypověděl, že zpětně zjistil, že v tomto záznamu jsou nepřesnosti zásadního významu a pravdivý je jen z 90%. Záznam podepsal, neví, jak k nepřesnostem mohlo dojít. Po nehodě byl zmatený, nebylo mu nejlépe, ze služebny ho odvezl rodinný příslušník, následující den celý prospal, byl ve stresu, lékaře nevyhledal. V den nehody dopoledne nehrál fotbal, ten hrál jeho syn, kterého na fotbalový zápas odvezl a na kterého čekal po skončení zápasu; domů již jel sám. Zápas trval jednu a půl hodiny, syna přivezl půl hodiny před zápasem, tedy tam setrval asi dvě hodiny a vypil jedno nealkoholické pivo Birell. Doma byl před 12. hodinou, manželka mu vnutila polévku, odpočinul si a v 15 hodin vyjel, k nehodě pak došlo asi za 35 minut. V pátek před nehodou měl na chalupě řemeslníky, pil s nimi večer mezi 17. až 18. hodinou pivo, možná si dal i 2 del vína. Na policii se neobrátil s tím, že jsou v protokolu nesprávnosti, celou věc pak vysvětloval ve správním řízení na Městském úřadě v Nymburku. Krevní zkoušku na alkohol nepodstoupil, i když dechová zkouška na alkohol byla pozitivní, neboť mu policisté vysvětlili, že by krevní zkouška neprokázala alkohol v krvi. Policistovi řekl, že měl nealkoholické pivo, ale ten namítl, že jde o nízkoalkoholické pivo, a to se také tak dostalo do protokolu.

V projednávané věci nepochybně vyplývá z listinných důkazů provedených před soudem I. stupně a není ani sporu, že mezi účastníky vznikl vztah z pojistné smlouvy o havarijním pojištění vozidla zn. Xxx registrační značky xxx, ve které si účastníci dohodli výlukou z pojištění, tj. že pojistnou událostí není událost, která nastala, bez ohledu na spolupůsobící příčinu, v důsledku řízení vozidla osobou pod vlivem alkoholu, pokud příslušné předpisy o

bezpečnosti a plynulosti provozu řízení pod vlivem alkoholu zakazují nebo řízení pod vlivem této látky v rozsahu větším, než příslušné předpisy o bezpečnosti a plynulosti provozu povolují. Dne 04.04.2009 nastala pojistná událost, kterou byla nehoda na dálnici xxx na 22km ve směru na xxx xxx, při které vznikla škoda na pojištěném vozidle a při jejímž šetření bylo dechovou zkouškou zjištěno u řidiče tohoto vozidla 0,17 promile alkoholu v dechu. Krevní zkouška na alkohol nebyla provedena. Řidič nebyl uznán vinným za přestupek v silniční dopravě.

V daném případě zůstala mezi účastníky sporná a pro rozhodnutí věci zásadní otázka, zda došlo k výluce z pojištění. Důkazní břemeno, že řidič pojištěného vozidla J. H. řídil vozidlo bez požití alkoholu, tj. že byly splněny podmínky pro přiznání nároku na výplatu pojistného plnění, je na žalobkyni.

V době posuzování jednání jmenovaného řidiče platila tzv. nulová tolerance. Příslušným předpisem o bezpečnosti a plynulosti provozu (na který odkazuje výluka pojištění) je zák. o silničním provozu č. 361/2000 Sb., který stanoví, že řidič nesmí požití alkoholický nápoj během jízdy a řídit vozidlo bezprostředně po požití alkoholického nápoje, kdy by mohl být ještě pod jeho vlivem (§ 5 cit. zák.). Právní rámec tedy vychází z tzv. nulové tolerance k hladině alkoholu v krvi řidiče při řízení motorového vozidla, proto postačí zjištění, že řidič měl v krvi prokazatelně nenulovou výši hladiny alkoholu, která nebyla způsobena pouze fyziologickými vlivy. Řidič J. H. popíral požití alkoholického nápoje bezprostředně před nehodou a tvrdil, že před nehodou vypil pouze nealkoholické pivo. Připustil, že večer před jízdou pil pivo i víno a že mohlo jít o zbytkový alkohol.

Za této situace je postačující pouze to, že byl jmenovaný řidič ovlivněn alkoholem, tj. že v jeho dechu byl zjištěn alkohol. Sám řidič totiž připustil, že 90% údajů v záznamu o podání vysvětlení na policejním oddělení bezprostředně po nehodě dne 04.04.2009 je pravdivých, to že před soudem změnil počet nízkoalkoholových piv potom lze považovat za účelové. Svědek neměl překážky k tomu, aby na policii následně vysvětlil, pokud tam došlo k nějakým rozporům v jeho výpovědi. Souhlasil s pozitivní dechovou zkouškou a nežádal provedení krevní zkoušky na zjištění alkoholu v krvi. Lze také podotknout, že v obecné rovině nelze vyloučit, že naměřená hladina alkoholu může být zapříčiněna použitím více nealkoholických piv, protože tzv. nealkoholická piva obsahují určité množství etylalkoholu. Právě z tohoto důvodu je však nutné je považovat při nemírné konzumaci za alkoholický nápoj.

V této věci jsou výsledky dechové zkoušky významným důkazem, neboť nebyla provedena u řidiče vozidla krevní zkouška na zjištění alkoholu v krvi. Žalobkyně by byla úspěšná, pokud by prokázala, že řidič pojištěného vozidla měl nenulovou výši hladiny alkoholu způsobenou pouze fyziologickými vlivy, což však netvrdila, ani neprokazovala. Jak shora uvedeno, řidič netrval na krevní zkoušce, zřejmě proto, že mu bylo sděleno, že věc nebude projednána jako přestupek. Připouštěl, že pil alkohol večer předchozího dne a nealkoholická piva před kritickou jízdou.

Za tohoto stavu dopěl odvolací soud k závěru, kdy je třeba respektovat princip smluvní volnosti, na kterém je založen vztah mezi účastníky, že nastala dojednaná výluka z pojištění, neboť u řidiče pojištěného vozidla byl po nehodě zjištěn alkohol vyšší než 0,00 promile.

Odvolací soud proto z uvedených důvodů změnil podle § 220 odst. 1 písm. b) o.s.ř. rozsudek soudu I. stupně tak, že se žaloba s návrhem na zaplacení částky 184.103,- Kč s příslušenstvím zamítá.

Výrok o nákladech řízení mezi účastníky před soudy obou stupňů je odůvodněn ust. § 224 odst. 2 a § 142 odst. 1 o.s.ř. Úspěšné žalované byla přiznána náhrada za zaplacený soudní poplatek z odvolání.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **je** přípustné dovolání do dvou měsíců od doručení rozhodnutí k Nejvyššímu soudu prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 1.

V Praze dne 26. září 2011

JUDr. Věra Sýkorová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
J. S.